

hvilke, saa vidt Forholdene tillade det, de gældende Regler om Strafarbejdes Fuldbordelse efterlignes.

Ligeledes kan det ved Reglementerne hjemles, at Anstaltens Bestyrelse kan med Politimesterens Samtykke for Fanger, der vise aabenbar Mangel paa god Vilje til Arbejdet, fastsætte et til den tilbageværende Straffetid passende Maal af Arbejde med den Virkning, at Fangen ikke løslades, forinden han — med mindre utilregneligt Forfald indtræffer — har fuldført det paagældende Arbejde. Forlængelsen kan dog ikke overstige $\frac{1}{3}$ af den idømte Straffetid.

Til de disciplinære Straffe, der efter Fattiglovens § 41 kunne fastsættes for Tvangsarbejdsanstalter, kan føjes, at Anstaltens Bestyrelse efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke kan for grovere Uordener ikende Fangerne staaende Arrest samt de mandlige Voldsforbrydere, overfor hvilke andre Straffe have vist sig uvirksomme, legemlig Revselse efter de i denne Lov givne Regler. Derimod er Anvendelse af Spændetrøje som disciplinær Straf forbudt.

Indrettes en Tvangsarbejdsanstalt eller en særlig Afdeling af en saadan alene for Voldsforbrydere og for Personer, overfor hvilke de almindelige Tvangsarbejdsanstalters Disciplinærmidler have vist sig utilstrækkelige, kan ifølge Bestemmelse i Anstaltens Reglement legemlig Revselse efter denne Lovs Regler med Politimesterens Samtykke i hvert enkelt Tilfælde bringes i Anvendelse paa der anbragte Mandspersoner.

Om legemlig Revselse efter denne Paragraf afgiver Justitsministeren aarlig Beretning til Kongen og Rigsdagen.

Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost er forbundet med Arbejdstvang.

§ 11.

I de Tilfælde, i hvilke ifølge almindelig borgerlig Straffelov den laveste for en Forbrydelse fastsatte Straf er Fængsel paa Vand og Brød, kan Straffen omsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i det lovbestemte Forhold (almindelig borgerlig Straffelov § 25) eller under formildende Omstændigheder i mindst den dobbelte Tid.

§ 12.

Handler, foretagne af Børn, der endnu ikke have fyldt 14 Aar, straffes ikke. Dog kan der, naar det findes fornødent, af Overøvrigheden anordnes passende Forbedrings- eller Sikringsmidler mod saadanne Børn. Til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger er Forældres eller Værges Samtykke ikke nødvendigt. Anbringes Barnet uden for Hjemmet, kunne Udgifterne afholdes som Delinkventomkostninger. De offentlige Kasser, hvoraf de udredes, kunne fordre dem refunderede af de forsørgelsespligtige efter Overøvrighedens Bestemmelse under de i Fattiglovens § 9 indeholdte Betingelser og efter de i den nævnte Paragraf givne Regler. Saadan Anbringelse kan udstrækkes til Barnets 18de Aar.

Til Oplysning om de af Børn under 14 Aar begaaede Lovovertrædelser kan strafferetlig Undersøgelse foretages, men Varetægtsfængsel kan ikke anvendes over for de paagældende.

De om Forbrydelser, begaaede af unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar, gældende Bestemmelser blive ogsaa at anvende paa Lovovertrædelser udøvede af Børn mellem 14 og 15 Aar.

§ 13.

Legemlig Straf kan ikke idømmes Personer under 18 Aar udenfor de i denne Lov nævnte Tilfælde.